

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Trencaclosques sense arquitectes

La dreta andorrana busca successor al Cap de DA

El trencaclosques que resulta del projecte de llei del Govern per al creixement sostenible i el dret a l'habitatge publicat al Butlletí del Consell General del 2 d'agost del 2024 i de la declaració radicalment oposada de nou organitzacions empresarials que es va fer pública el 18 de setembre és una mena d'equació amb dues incògnites.

Hi ha d'entrada, ben entès, una majoria al Consell General que, sobre el paper, dona suport al projecte de llei.

Un projecte de llei que el cap de Govern va dir ben clar el 17 de setembre, en l'acte de presentació de l'Informe de la Cambra de Comerç, que no és negociable ni es pot pretendre que el Govern de DA hi renunciï.

Però hi ha també, al darrere d'aquesta ferma voluntat governamental, l'absència d'una figura, d'un arquitecte, que tingui l'autoritat o la legitimitat política suficient per imposar ni que sigui un mètode o un calendari per sortir del cul de sac actual.

Xavier Espot té la legitimitat institucional –i la majoria al Consell General– per haver agafat aquesta iniciativa. És ell que té la facultat de liderar aquesta important transformació del model econòmic que precisament DA ha promogut i encapçalat els darrers tretze anys.

Però qui escolta, realment, la seva opinió? No pas els sectors econòmics que han estat al darrere del projecte de DA tots aquests anys. Tampoc l'oposició del Consell General que,

sense disposar de cap projecte alternatiu de país, no vol negociar res amb Xavier Espot i pretén imposar-li, tot i no tenir cap força política per a fer-ho, una mena de rendició sense condicions.

Però resulta que tampoc “els seus”, les figures fundadores de DA i els que ja estan esmolant els ganivets per a succeir-lo el 2027, no semblen pas disposats –ni disposades– a deixar-li la iniciativa de la recomposició del paisatge polític.

Darrere la correlació de forces dels uns, que el volen fer rectificar, o del distanciament

La comunicació cloroform ja no té l'efecte d'adormir els agents social i econòmics

dels altres no hi ha pas, únicament, una qüestió personal, hi ha ben bé un basculament institucional.

El que és ben evident és que la comunicació cloroform ja no té l'efecte d'endormiscar els agents econòmics i socials. Mentrestant, els estòmacs agraiats, que formaven part de les diverses corals nacionals d'aplaudiments “espontanis” de DA, estan començant a albirar, afamats i assedegats, noves menjadores.

Pel que sembla els uns i els altres consideren que ha de ser el nou candidat, o la nova candidata de DA que faci surar una proposta i no pas Espot.

Encara que s'admeti aquesta estranya hipòtesis, que suposaria invalidar l'acció del Govern pels propers dos anys, la qüestió que rau damunt la taula és la d'esbrinar qui té, en aquest context d'alta tensió, la capacitat per a trobar una solució i una sortida.

Hi ha, darrere la cortina de l'escenari, molts candidats i alguna candidata al càrrec d'arquitecte en cap d'una nova majoria conservadora però aquest gran nombre d'aspirants no és pas una garantia de la solidesa de l'edifici que cal reparar i reconstruir. I aquell –o aquella– possible arquitecte en cap està encara lluny d'aparèixer. De fet no se'n veu pas cap, ni en forat ni en finestra.

Per això Xavier Espot ha decidit agafar un temps de reflexió abans de decantar-se.

Però sense que es disposi d'una mínima orientació no tant del qui l'ha de succeir, sinó del què cal fer per redreçar el país, donar temps al temps s'assembla força a una fugida endavant.

Per no repetir els errors evidents dels darrers mesos caldria implicar la societat civil i les organitzacions empresarials en el gran projecte de país que ha de ser l'associació amb la Unió Europea.

Però en aquesta qüestió, com en altres, les consignes propagandístiques no podem substituir el treball de fons, pacient i constant, i el compromís col·lectiu. Avui governar el país exigeix, abans de qualsevol altra qualitat, humilitat, debat i treball col·lectiu.